

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 400 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce podala včasnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí na základě její žádosti ze dne 28. 1. 2019 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které žádala o 1. sdělení, zda žalovaný vyřizoval stížnost podle § 175 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na postup Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ve věci podnětu ze dne 21. 10. 2017 k přijetí opatření proti nečinnosti Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu, ve věci stíhání správního deliktu spáchaného v souvislosti se stavební úpravou – výměnou vrat v objektu bez čp/če na par. č. st. „X“ v k. ú. x (dále jen jako „stížnost“), 2. sdělení, pod jakým číslem jednacím/spisovou značkou byla tato stížnost

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyřizována, 3. sdělení, které úřední osoby byly pověřeny vyřizováním této stížnosti, 4. sdělení, kdy byla tato stížnost žalovanému doručena, 5. sdělení, zda byla stížnost shledána důvodnou, částečně důvodnou, nebo nedůvodnou, 6. poskytnutí písemnosti, kterou byl stěžovatel vyrozuměn o vyřízení stížnosti, (dále vše jen jako „informace“). Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

2. Žalobkyně podala svou žalobu poté, co nebyla úspěšná při uplatnění ochrany před nečinností u nadřízeného orgánu žalovaného, Ministerstva pro místní rozvoj, a to prostřednictvím stížnosti ze dne 13. 2. 2019 ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Ke dni podání žaloby (tj. 13. 3. 2019) však žalobkyně dle svého tvrzení neměla informaci o tom, zda tato stížnost nadřízeným orgánem rozhodnuta.
3. Podáním ze dne 19. 1. 2020, které soud obdržel tentýž den, žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce vzala výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že po podání předmětné žaloby obdržela rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 3. 2019, kterým žalovanému přikázalo vyřídit žádost o informace, a dále obdržela od žalovaného dne 28. 3. 2019 (tedy až po podání žaloby v této věci) přípis ze dne 27. 3. 2019, který obsahuje sdělení, že žalovaný žádnou stížnost dle § 175 odst. 1 správního řádu na postup žalovaného ve věci podnětu ze dne 21. 10. 2017 nevyřizoval. Dále ve svém zpětvzetí odkázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 12. 2019, č. j. 15 A 46/2019-28, v obdobné věci, ze kterého plyne, že takovým přípisem žalovaného je žádost o informace vyřízena. Zároveň žalobkyně vznesla požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobkyni náklady za předmětné soudní řízení.
4. Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. tohoto usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000 Kč, toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
6. Výrok III. usnesení o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s., podle níž má navrhovatel (žalobce) proti odpůrci (žalovanému) právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce. V daném případě je s ohledem na vyjádření právního zástupce žalobkyně, které je obsaženo v jeho podání ze dne 19. 1. 2020 a které bylo soudem již citováno výše, naprosto zřejmé, že žalobkyně vzala podanou žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného, takže dané soudní řízení se tímto stalo bezpředmětným. S přihlédnutím k této

skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku III. usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 400 Kč, kterou představuje částka 1 000 Kč za nevrácenou část soudního poplatku, dále pak částka 3 100 Kč za jeden úkon právní služby JUDr. Jana Waltera, advokáta, podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), a to podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d); dále částka 300 Kč za jeden s tím související režijní paušál podle § 13 odst. 4 AT. Soud nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení za úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) AT, neboť se dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nejedná o důvodně vynaložený náklad řízení. Soud vzal v úvahu, že žalobkyně prostřednictvím právního zástupce podává množství typově shodných žalob se shodnou právní argumentací lišící se pouze ve stručném skutkovém popisu neposkytnuté informace, o níž bylo žádáno. Soud má za to, že v daném případě není adekvátní přiznávat náhradu nákladů za seznámení se s věcí, která ovšem vyúsťuje vždy v mírně upravenou vzorovou žalobu (např. se jedná o věci pod sp. zn. 15 A 229/2017, 15 A 301/2017, 15 A 26/2018, 15 A 33/2018, 15 A 81/2018, 15 A 107/2018, 15 A 109/2018, 15 A 26/2019, resp. o takřka identickou věc pod sp. zn. 15 A 46/2019). Soud nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení za úkon spočívající v podání repliky podle § 11 odst. 1 písm. d) AT, neboť se dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nejedná o důvodně vynaložený náklad řízení, když byl v řízení učiněn až poté, co žalobkyni bylo doručeno sdělení žalovaného o informaci. Zpětvzetí žaloby a sdělení ze dne 19. 1. 2020 soud nepovažoval vzhledem k jejich obsahu a nenáročnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za důvodně vynaložený náklad zastoupení, a proto náhradu nákladů řízení ani za tyto úkony zastoupení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. ledna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu